

PRZYŃĘCONY (4) *part praet pass pf*

przynęcony (3), **przynęcon** (1).

-ony, -ón.

N sg m przynęcony (3), przynęcón (1); ~ (*praed*) przynęcony (1) *WujNT*, przynęcón (1) *Mącz* (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: przynęcony od czego.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w. s.v. przynęta.

Zachęcony, przyciągnięty, skłoniony; illectus Mącz, Vulg; allicefactus Mącz (4) : Illectus, Przynęcony/ prziwabiony. Mącz 182a, 181d.

przynęcon czym (1): Allici beneficiis, Dobrodzieystwy być przynęcón. Mącz 181d.

*Szereg: »pociągniony i przynęcony« (1): Lecz káždy bywa kuźzony od włałney poźądliwości poćiągniony y przynęcony [*a concupiscentia sua abstractus et illectus*] *WujNT Iac* 1/14.*

Synonimy: kuszony, pociągniony, przywabiony.

Cf [PRZYŃĘCIĆ]

ZCh